

Erfbeplantingsplan en landschappelijke inpassing Eimersweg 8 Lievelede

Plan voor de landschappelijke inpassing van de verplaatsing van het woongebouw.

Opdrachtgever:	Familie Blankenburg
Adres:	Eimersweg 8
Postcode:	7137 HG
Woonplaats:	Lievelede

Versie 18 april 2011

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Planbeschrijving

2.1 Situering van het plangebied

2.2 Beschrijving van het plangebied en de omgeving

2.3 Water en bodem

2.4 Landschappelijke analyse en potentie

3. Inrichting en beheerplan

3.1 Uitgangspunten bij inrichting

3.2 Het inrichtingsplan

3.3 Landschappelijke versterking

3.4 Beheer

1. Inleiding

De familie Blankenburg is voornemens om over te gaan tot verplaatsing van het woongebouw aan de Eimersweg 8 naar een kavel westelijk gelegen van het agrarisch bedrijf van de familie. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken moet het vigerende bestemmingsplan Buitengebied Lichtenvoorde aangepast worden.

Het college van B&W heeft een principebesluit genomen waarin zij medewerking verleend aan het beschreven plan, mits het plan aan de geldende wet- en regelgeving voldoet. Een goede erf- en landschappelijke inpassing is één van de voorwaarden van de gemeente. Deze voorwaarden zijn beschreven in het LandschapsOntwikkelingsPlan (LOP) van de gemeente Oost Gelre ¹. Kern van dit LOP is het ‘voor wat, hoort wat’ principe. Hierin worden concrete aanbevelingen gedaan voor landschappelijke inpassing.

Voorliggend plan geeft invulling aan de wens van de gemeente Oost Gelre voor een goede landschappelijke inpassing en erfbeplanting van het nieuwe erf. Ook wordt ingegaan op de erfbeplanting op de huidige locatie van het woongebouw.

¹ LandschapsOntwikkelingsPlan (LOP) ‘Groen licht voor het landschap, mei 2007

2. Planbeschrijving

2.1 Situering van het plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Eimersweg 8 te Lievelede, gemeente Oost Gelre (provincie Gelderland). Het terrein wordt in het westen begrensd door een sloot, in het noorden en oosten door grasland en in het zuiden door de Eimersweg (zie afbeelding 1).

Afbeelding 1: plankaart locatie. Het plangebied wordt met de oranje stip aangeduid. (Topografische kaart van Nederland, 1:25.000; bron: TOP25raster 1998).

2.2 Beschrijving van het plangebied en de omgeving

Het plangebied bestaat uit een boerderij met woning en een tweetal stallen. Daarnaast is momenteel een woongebouw (met daarin 3 wooneenheden) gevestigd op het erf van de Eimersweg. De erfbeplanting bestaat uit een laanbeplanting van elzen. Aan de oostzijde grenst een sloot. Met name de elzen (als laanbeplanting) zijn beeldbepalend.

Het plangebied ligt in het buitengebied van Lievelede. Lichtenvoorde en de bijbehorende buurtschappen, waaronder Lievelede, waren tot het begin van de 20ste eeuw voornamelijk agrarische nederzettingen met boerderijcomplexen. Het plangebied ligt ten noordwesten van de historische bewoningskern van Lievelede. Uit de gegevens van de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafels (OAT)² behorende bij het minuutplan, staat vermeld dat het plangebied in een perceel ligt bestaande uit heide. De omringende percelen zijn wel al in cultuur gebracht en in gebruik als bouwland en weiland.

Landschappelijk gezien is het een vrij open gebied met weinig opgaande begroeiing, gedomineerd door grasteelt en afgewisseld met maïsland ten behoeve van de melkveehouderij. De infrastructuur in de omgeving bestaat uit wegbeplantingen, houtsingels, erfbeplantingen en bosjes.

Afbeelding 2: Luchtfoto van de planlocatie en omgeving

² OAT = Oorspronkelijke Aanwijzende Tafels. Dit is een register uit 1832 waarin diverse gegevens in vermeld staan die betrekking hebben op de betreffende percelen, zoals de eigenaar, beroep en woonplaats, alsmede het grondgebruik het oppervlak.

2.3 Water en bodem

De planlocatie ligt op de overgang van het bodemtype zEZ23 in het oosten, naar het bodemtype pZg23 in het oosten. Het bodemtype zEZ23 is een hoge zwarte enkeergrond (esgrond) die bestaat uit lemig fijn zand. pZg23 is een beekeerdgrond die ook bestaat uit fijn lemig zand. Het type zEZ23 heeft hier een grondwatertrap van VII en het type pZg23 heeft hier een grondwatertrap van III*. Grondwatertrap VII wil zeggen dat de gemiddeld hoogste grondwaterspiegel zich dieper dan 80 cm onder het maaiveld bevindt. Grondwatertrap III wil zeggen dat de gemiddeld hoogste grondwaterspiegel zich op minder dan 40 cm onder het maaiveld bevindt en dat de gemiddeld laagste grondwaterspiegel zich tussen de 80 cm en 120 cm onder het maaiveld bevindt. III* wil zeggen een droger deel dan III.

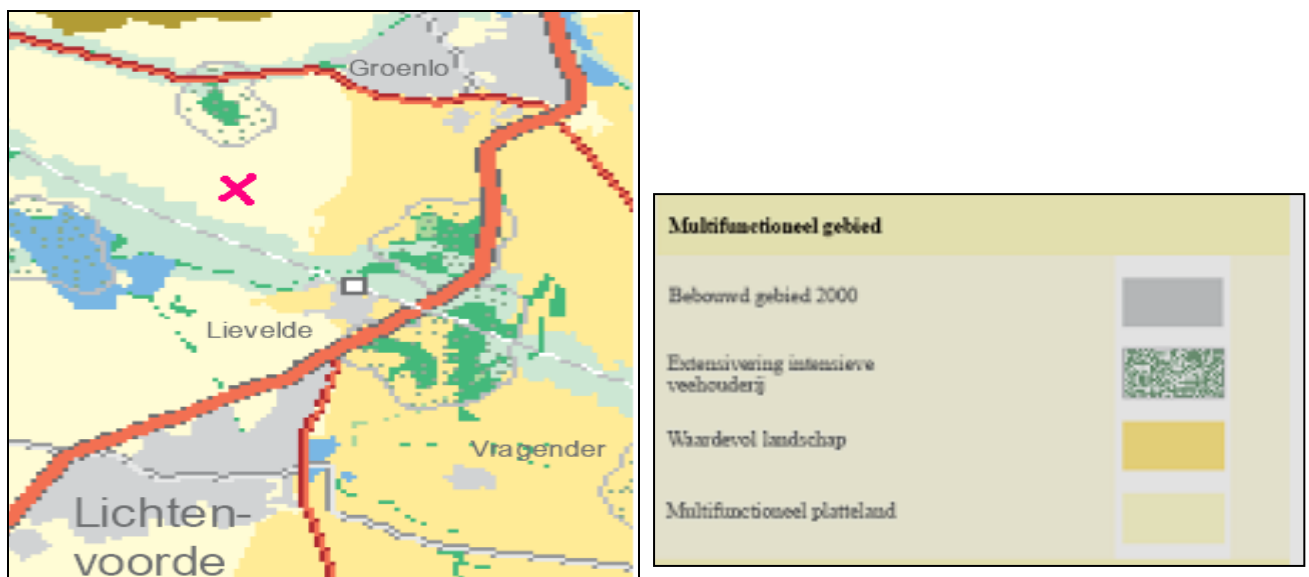
De hoogte van het maaiveld bedraagt circa 19,7 m +NAP (Normaal Amsterdams Peil).³

2.4 Landschappelijke analyse en potentie

Het plangebied maakt **geen** deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), maar is geormerkt als multifunctioneel platteland. Zie hiervoor figuur 3.

Het plangebied ligt niet in de EHS natuur. Ter versterking van natuur en landschap liggen er kansen op de volgende terreinen:

- Versterking erfbeplanting, in het bijzonder t.b.v. steen-, kerkuil en andere ervogels
- Ontwikkelen van flora- en faunarijk grasland
- Creëren van houtsingels

Afbeelding 3: Ligging van de planlocatie buiten de ecologische hoofdstructuur

³ Hoogteligging van het plangebied, geraadpleegd op het Actueel Hoogtebestand Nederland

3. Inrichting- en beheerplan

3.1 Uitgangspunten bij de inrichting

In dit hoofdstuk worden de verschillende elementen beschreven die moeten zorgen voor een juiste landschappelijke inpassing van de bebouwing ten westen van het agrarisch bedrijf. Daarnaast wordt in het plan rekening gehouden met de landschappelijke inpassing van de locatie waar het woongebouw staat die gesloopt gaan worden.

De volgende uitgangspunten zijn bij het opstellen van dit landschapsplan gehanteerd:

Historisch landschapsbeeld

Bebouwingselementen en open ruimtes wisselen elkaar af. Tevens is er een compactheid van bebouwing. Wanneer het besloten karakter wordt versterkt, wordt het landschapstype ook versterkt. Het belangrijkste middel hiervoor is de (weg en erf) beplanting. Dit in combinatie met de ruimtelijke afwisseling en spreiding van bebouwingselementen vormen een uitgangspunt bij de landschappelijke ontwikkelingen. Het plangebied heeft vanuit historisch oogpunt altijd een groene invulling gehad door de aanwezigheid van singels en laanbeplanting. Daarom wordt de mogelijkheid onderzocht om houtsingels te creëren ten noorden van de nieuwbouwlocatie en ten noordwesten. (zie paragraaf 4.3).

Bodem en water

Het plangebied heeft een vrij ondiepe ontwatering en is matig-sterk kwelgevoed. Dit biedt bijzondere kansen voor de ontwikkeling van bijzondere vegetaties en natte landschapselementen

Streekeigen beplanting

In het plangebied staan elzen. Dit is inheems plantmateriaal.

Bestaande landschappelijke structuren

Het landschap rondom het plangebied is grotendeels een historisch landschap. Traditionele structuren zoals laanbeplantingen, zijn in de loop der tijd verloren gegaan. Ten westen van de nieuwbouwlocatie is nog wel een laanbeplanting aanwezig. Indien mogelijk worden deze laanbeplantingen weer hersteld.

Recreatieve ontsluiting

Het plangebied biedt geen kansen voor het versterken van de recreatieve ontsluiting van het buitengebied.

3.2 Het inrichtingsplan

Op afbeelding 7 wordt het erfbeplantingsplan weergegeven. Er zijn uitsluitend maatregelen op de nieuwe en bestaande bouwlocatie opgenomen.

Het huidige ontwerp integreert de bestaande beeldbepalende beplanting in het nieuwe ontwerp. De beplanting rondom het nieuwe woongebouw is dusdanig geselecteerd dat er, ten oosten van de nieuwe woning, een duidelijke erfafscheiding tussen erf en het agrarisch cultuurland ontstaat zonder dat de nieuwe woning ‘ingepakt’ wordt met opgaande beplanting.

Er is daarom gekozen voor een haagbeplanting van beuk. Ook voor de huidige bouwlocatie is gekozen voor een beuken haagbeplanting om de erfafscheiding tussen erf en agrarisch cultuurland (ten oosten van huidige bebouwing) te waarborgen. Daarnaast is voor de huidige locatie van het woongebouw gekozen om een bloem- en faunarijk grasland te creëren om aan te sluiten bij de groene, open omgeving (afbeelding 4)

Afbeelding 4: Huidige woongebouw

Afbeelding 5: De nieuwbouwlocatie

Als laanbeplanting is gekozen voor vier beeldbepalende elzen (zie afbeelding 5). Hiervoor is gekozen om aan te sluiten de laanbeplanting in de vorm van elzen, zoals in de omgeving (laanbeplanting ten oosten van de nieuwbouwlocatie).

Afbeelding 6: Laanbeplanting aan de Eimersweg 8 (ten oosten van de nieuwbouwlocatie) bij deze laanbeplanting wordt aangesloten

De volgende onderdelen worden in het inrichtingsplan uitgebreider beschreven:

Aanplanting elzen

De vier elzen worden gerealiseerd als oprit naar de nieuwe woning. Op deze manier wordt aangesloten bij de elzen ten oosten van de nieuwe woning. Ook daar is gekozen voor laanbeplanting in de vorm van elzen. Op deze manier wordt aangesloten bij de omgeving en daarmee worden de traditionele structuren versterkt.

Bloem- en faunarijk grasland

Aan de noord, oost en westzijde van de nieuwbouw liggen graslanden. Deze graslanden blijven gehandhaafd. De percelen worden zo min mogelijk besmet. Indien bemesting nodig wordt geacht, dan bij voorkeur met vaste stalmest. Daarnaast wordt op de huidige locatie van bebouwing een bloem- en faunarijk grasland gerealiseerd.

Beukenhaag

Op de huidige locatie van het woongebouw wordt, na sloop van het woongebouw, een beukenheg aangelegd. Daarnaast wordt ten oosten van de nieuwbouw, een beukenhaag gerealiseerd om de erfafscheiding tussen erf en agrarisch cultuurland te realiseren. Daarnaast

wordt aangesloten bij het gebruik van een beukenhaag, zoals ook wordt aangelegd op de locatie van de huidige bebouwing. Op deze manier wordt aangesloten bij de landschappelijke omgeving.

Afbeelding 7: Erfinrichtingsplan

3.3 Landschappelijke versterking

De gemeente Oost Gelre heeft het ‘voor wat hoort wat principe’ verwoord in het LandschapsOntwikkelingsplan (LOP). Deze maatregelen zijn gericht op de versterking van het landschap. Aan initiatiefnemers wordt gevraagd de mogelijkheden hiertoe te onderzoeken. In deze paragraaf wordt, mede naar aanleiding van de landschappelijke analyse (paragraaf 2.4), toegelicht welke maatregelen worden genomen om het landschap te versterken.

Creëren van een houtsingel ten noorden van nieuwbouwlocatie

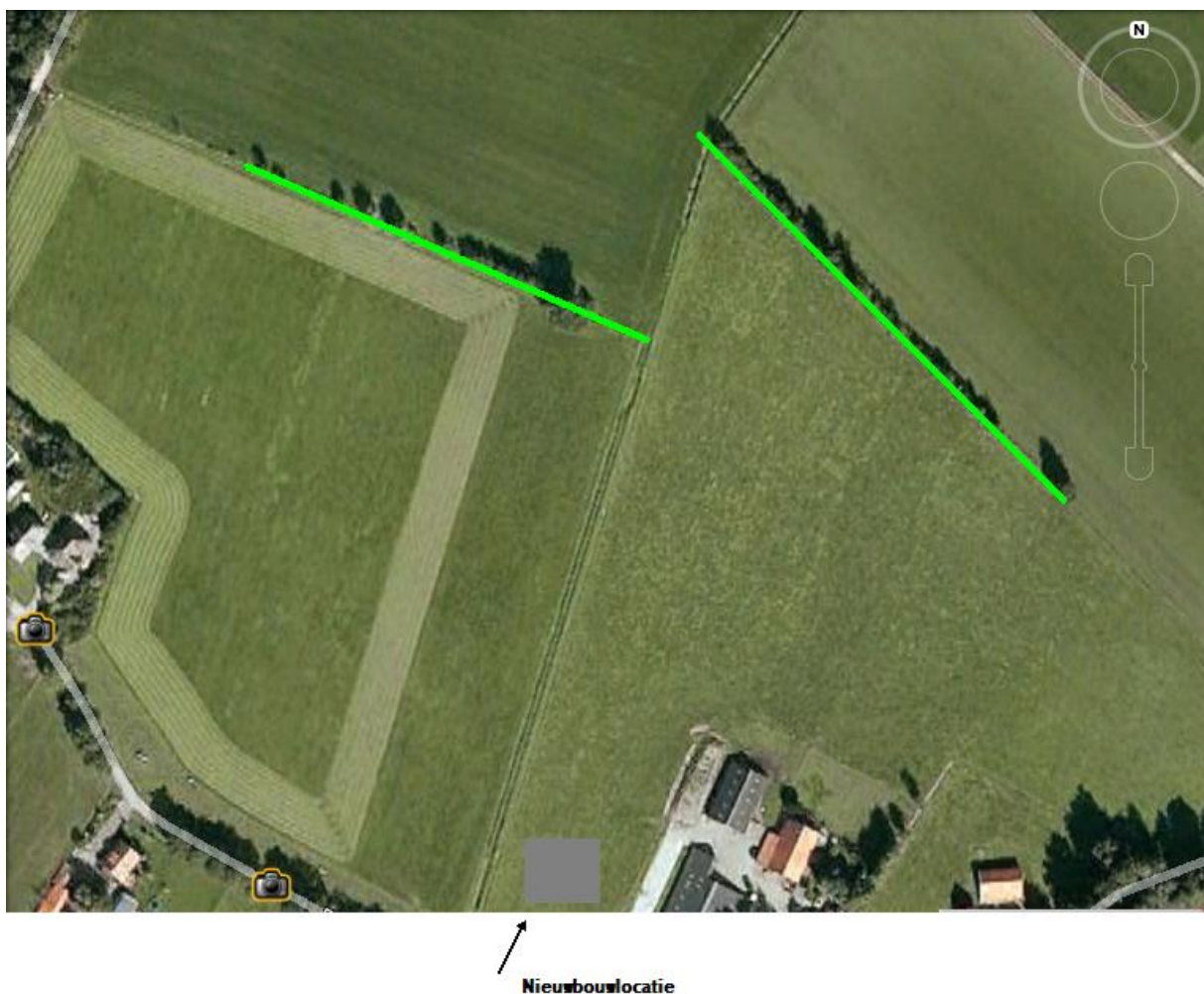
Van oudsher wordt het Achterhoekse kampenlandschap gekenmerkt door houtsingels (afbeelding 8). Vanwege de agrarische bedrijfsvoeringen wordt over het algemeen in mindere mate rekening gehouden met het beheer en instandhouding van houtsingels, waardoor de structuur van de houtsingels in het algemeen in waarde verminderen of verdwijnen. Ten noorden van de nieuwbouwlocatie is momenteel als perceelsafschieding een langgerekte lint van bomen, die in de loop der jaren in stand is gebleven maar minder sterk aanwezig is in het landschap. Op dit moment is de grensbeplanting 150 meter lang.

Afbeelding 8: historische kaart Groenloo (uitgave 1927, kaartnummer 474, Kadaster)

Plan is om de huidige lint van bomen ten noorden van de nieuwbouwlocatie (zie afbeelding 9) die dient als perceelsafscheiding te versterken tot een houtsingel met een totale breedte (vanaf de perceelsafscheiding) van 3 meter. Daarnaast wordt de gecreëerde houtsingel verlengd met ongeveer 40 meter. Dit betekent dat de houtsingel een totale lengte krijgt van 190 meter, oftewel tot en met de (huidige) solitaire boom.

De houtsingel wordt gecreëerd door middel van het aanplanten van een 150 stuks bosplantsoen. Hierbij wordt groepsgewijze menging toegepast, d.w.z. dat groepjes van 5 tot 10 van dezelfde soort bij elkaar geplant worden. Zo wordt voorkomen dat één soort gaat overheersen. In de plantsoenlijst zijn de aan te planten soorten en aantallen opgenomen (zie afbeelding 10). De aanplant bestaat uit een bosplantsoen met een plantafstand van 1,5 meter en maat 100-120 (lengte in cm). De na aanplanting ontstane houtsingel wordt, ter bescherming tegen vraat, uitgerasterd op 0,5 meter vanuit de singel.

Afbeelding 9: situering te creëren houtsingels

Creëren van een houtsingel ten noordwesten van de nieuwbouwlocatie

Ten noordwesten van de nieuwbouwlocatie (zie afbeelding 9) bevindt zich momenteel een lint met bomen. Deze lint bomen zal versterkt worden tot een houtsingel met een lengte van 170 meter en een totale breedte van 3 meter. De houtsingel wordt gecreëerd door middel van het aanplanten van 175 stuks bosplantsoen. Hierbij wordt groepsgewijze menging toegepast, d.w.z. dat groepjes van 5 tot 10 van dezelfde soort bij elkaar geplant worden. Zo wordt voorkomen dat één soort gaat overheersen. In de plantsoenlijst zijn de aan te planten soorten en aantallen opgenomen (zie afbeelding 10). De aanplant bestaat uit een bosplantsoen met een plantafstand van 1,5 meter en maat 100-120 (lengte in cm). De na aanplanting ontstane houtsingel wordt, ter bescherming tegen vraat, uitgerasterd op 0,5 meter vanuit de singel.

Soort		Plantvakken	
Nederlandse naam	Latijnse naam	Houtsingel noordwest	Houtsingel noord
Hazelaar	<i>Corylus avellana</i>	20	20
Wilde lijsterbes	<i>Sorbus aucuparia</i>	10	0
Gewone vogelkers	<i>Prunus padus</i>	30	30
Sleedorn	<i>Prunus spinosa</i>	40	20
Gelderse roos	<i>Viburnum opulus</i>	25	30
Zwarte els	<i>Alnus glutinosa</i>	50	50
Totaal:		175	150

Afbeelding 10: Plantsoenlijst

3.4 Beheer

Aanleg laanbeplanting (elzen)

De elzen dienen beheerd te worden als Laanbomen. Daartoe worden de bomen ieder 5-10 jaar opgesnoeid om een goede doorgang naar de Eimersweg te houden. Het is belangrijk om de bomen voldoende te snoeien om hinder aan het verkeer te vermijden.

Aanleg beukenhaag

Een beukenhaag dient jaarlijks 1 a 2 maal geknipt/geschoren te worden, afhankelijk van de groeisnelheid.

Bloem- en faunarijk grasland

De percelen worden zo min mogelijk bemest. Indien bemesting nodig wordt geacht, dan bij voorkeur met vaste stalmest. Het grasland wordt niet begraasd.

Houtsingels

De houtsingels worden gedeeltelijk overgelaten aan de spontane ontwikkeling van flora en fauna. De singels worden als hakhout met behoud van overstaanders beheerd. Dit zijn bomen die in de begroeiing gehandhaafd blijven als opgaande boom en dus niet afgezet worden bij een onderhoudsbeurt. Deze beheersvorm zorgt er enerzijds voor dat de overlast van de begroeiing aangrenzende landbouwpercelen beperkt en anderzijds schept het gunstige ecologische omstandigheden met veel variatie in het element.